

Eveline

Eveline en Hugo trouwen al na drie maanden. Al snel komen er barsten in hun huwelijk, maar Eveline wil niet zo snel opgeven. Zes jaar later wordt ze smoorverliefd op Emiel. Na lang twijfelen kiest ze voor hem. Komt ze hier zonder kleerscheuren vanaf?

In een ijdele poging wat gewicht kwijt te raken voor de Kerst, sleep ik mezelf naar de sportschool. De afgelopen weken zag ik liever mijn bed en mijn bureau dan dat ik tijd maakte voor lichaamsbeweging. Met mijn nieuwe kerstjurk in gedachten, voer ik ijverig alle oefeningen uit die lerares Daan voordoet. Ik vind Daan aardig. Soms kletsen we na de les weleens bij.

"Kom op", roept ze enthousiast als ik buig en puf bij een serie squats. Om me heen lijken de veel oudere dames en heren de oefeningen veel gemakkelijker af te gaan.

Zwetend bedank ik Daan na de les, maar ze kijkt zorgelijk.

"Wat is er?" vraag ik, en Daan vertelt over haar recente relatiebreuk. Ze woont nog bij haar ex, maar dat gaat helemáál niet goed.

"Weet jij niets waar ik een jaartje in kan? Daarna wordt mijn contract hier verlengd en kan ik iets kopen." Ik schud van nee. Mijn huis is groot genoeg voor een extra bed, maar ik denk niet dat Daan dat bedoelt.

De volgende avond, Emiel en ik spraken af in de stad voor een paar laatste kerstcadeaus, bespreek ik het met hem. Ook Emiel weet geen oplossing.

"Ze mag met Kerst wel in mijn appartement", oppert hij dan lief. "Met de feestdagen ruziënd bij je ex zitten is ook niets." Ik geef hem een zoen en beloof Daan morgen te bellen.

In de stad branden zo veel mooie lichtjes dat ik er romantisch van word.

"Zullen we samen ergens eten?" vraag ik aan Emiel. "Dat hebben we best verdiend." Emiel lacht. Ik weet dat hij nu het allerliefst naar de sushi-zaak rent, want daar heeft hij het al drie weken over. Er is nog plek, gelukkig, en ook hier is alles prachtig versierd. We schuiven aan een tafeltje voor twee en houden elkaars hand vast tot de ober komt met onze drankjes.

"Nog even over die Daan van jou", Emiel prikt een stuk zalm aan zijn vork en dipt het in de sojasaus. Met stokjes eten lukt ons maar niet. Verrast kijk ik op. Denkt Emiel wat ik denk? Mijn kop thee zweeft in de lucht omdat ik vergeet dat ik een slok wilde nemen.

"Ik bedoel," gaat Emiel verder, "wat als Daan per 1 februari nou mijn woning huurt? Ze heeft nog geen meubels zei je, en ik kan de mijne dan laten staan. Dan kunnen wij een jaar proefdraaien? Als het niet werkt, ga ik daarna weer terug."

Verrukt kijk ik Emiel aan. Zingen die kerstengelen op de achtergrond nou vanuit de geluidsboxen, of zitten ze in mijn hoofd? Dan pakt Emiel mijn hand en stroopt mijn mouw omhoog tot mijn pols. Hij streelt me en kijkt me indringend aan. "Lieve Eveline Karman, vrouw van mijn leven... Wil jij met mij samenwonen?"

Vlug zet ik mijn kopje op tafel. Dan geef ik Emiel een kus. Samenwonen met Emiel. Ik kan me geen betere start van 2020 voorstellen!

Eveline

Verrast kijk ik op.
Denkt Emiel wat ik denk?